

Üsküdar'da Hu

— aruzperver · 11 Nisan 2012

Ne Üsküdar'da kalan kalbimin bir âhını bil,
Ne başka yâre gönül ver, ne başkasınca sevil!

Ya inzivâyâ çekil tövbe eyle aşka hemen,
Cefâyâ hapsolayım puslu gözlerinde ya ben...

Tek isteğim, beni gerçekten özlesen bir ara,
Gurûru terk ile derhal çağırırsan Üsküdar'a...

Dolaşsak ah yine yağmurlu günde şemsiyesiz,
Berâber ıslanıversek, usul usul ikimiz...

Bütün sokakları sevdâyâ bir tanık kılarak,
O Mihrimah kapısından çıkıp vedâlaşsak!...

Resimlerinle avunmak ne çâre, sırlı güzel?
Rüyâma bâri buyur gir, bir anlık olsa da gel!...

O yerde bekleyiver her sabah telaşla beni,
Her akşam iskeleden bûsesiz uğurla beni...

Hatırladın mı... Ne mutluyduk oysa biz o gece,
Oturduk orda usanmaksızın saatlerce...

Ekimdi, son görüşümmüş meğer yanımda seni,
Bıaktın aşkına her gün kederle can vereni...

Bileydim öyle dalardım gözümle gözlerine...
Ve gerçi sen kaçırdın gözün hicabla yine...

Bırakma, sırra kadem basma gel bırakma hadi,
Elemler eskidi sevgin yürekte eskimedi...

Süründürür beni eyvâh ömür boyunca bu hâl,
Yeter, ya cânıma can kat gülüm ya cânımı al!

Aruz Vezni: mefâilün feilâtün mefâilün feilün (fa'lün)